

The Assesment of The CCT Programme of Turkey According To The World Bank Targets

Is It Possible To Recall The “Social” State By Means Of Conditional Cash Tranfers ?

Pelin Vildan Kokcu Delikaya¹

Abstract

As a new implementation of social policy which was implemented by international institutions and especially by the World Bank, which felt responsibility for poverty and child poverty that was getting worse during 1990s, CCT programmes became a current issue. Besides being a social policy implementation, CCTs can be considered as today’s popular fiscal policy tools because of being cash transfers which is made by the state about the education and the health and intending for combatting the poverty.

The objective of these programmes is to make people benefit from the education, health and food services for the short term and also reducing poverty and preventing generational transition of poverty by providing empowerment of human capital for a long term. These cash transfers are made/paid to a specific (targetted) part of a the society and they are made conditionally. These specific (targetted) part of the society is particularly the children and their mothers. Another issue which is emphasized about these transfers is to be an implemantatin of the social state.

In this study, the achievements and the failures of Turkey’s CCT implementation will be argued in terms of main targets of the World Bank and various solutions which are related to enhancing of the programme including the world implemantation samples will be evaluated. In the conclusion part, it is found that CCT is a public social policy which focuses on social aid; it seperates from social rights view due to principle of conditionality; it is not sufficient for reducuing poverty as a social aid programme which is neoliberal, conservative and clientelist.

Keywords: Conditional cash transfer, poverty, child poverty, social policy, social state.

¹**Corresponding Author** Yıldırım Beyazıt University, Ankara Turkey. pelinvildankokcu@gmail.com

Şartlı Nakit Transferleriyle “Sosyal” Devleti Geri Çağırarak Mümkün mü? Türkiye ŞNT Uygulamasının DB Hedefleri Çerçevesinde Değerlendirilmesi

Öz

1990'lı yıllarda giderek derinleşmiş olan yoksulluk ve özellikle çocuk yoksulluğu karşısında bir şeyler yapma sorumluluğu hisseden uluslararası kuruluşların ve özellikle Dünya Bankasının yeni bir sosyal politika uygulaması olarak şnt programları gündeme gelmiştir. Bir sosyal politika uygulaması olmasının yanı sıra şartlı nakit transferleri, gerek devletin eğitim ve sağlığa ilişkin yaptığı nakit transferleri olmaları gerek yoksullukla mücadeleyi hedeflemeleri sebebiyle günümüzün popüler maliye politikası araçları olarak da düşünülebilir.

Bu programlar kısa vadede eğitim, sağlık ve gıda hizmetlerinden faydalanılmasını uzun vadede de insani sermayenin güçlendirilmesini sağlayarak yoksulluğu azaltmayı ve yoksulluğun kuşaklararası geçişini engellemeyi hedeflemektedir. Toplumun hedeflenmiş belirli bir kesimine ve şartlı olarak yapılırlar. Hedeflenen kesim genellikle çocuklar ve anneleridir. Bu transferlerle ilgili vurgulanan bir başka unsur ise bu uygulamaların bir sosyal devlet uygulaması olduğudur.

Bu çalışmada, Dünya Bankası'nın temel hedeflerine göre Türkiye'deki şnt uygulamasının başarıları, başarısızlıkları tartışılacak ve programın iyileştirilmesiyle ilgili dünyadan örnekleri de içeren çeşitli çözüm önerileri değerlendirilecektir. Bu tartışmanın değerlendirme kısmında, ŞNT'nin sosyal yardıma odaklı bir kamu sosyal politikası olduğu, sosyal hak anlayışından şartlılık ilkesi gereği koptuğu, neo-liberal muhafazakar ve klientelist nitelikteki bir sosyal yardım programı olarak yoksulluğu azaltmada yeterli olmayacağı tespitinde bulunulmuştur.

Anahtar Kavramlar: Yoksulluk, çocuk yoksulluğu, şartlı nakit transferi, sosyal politika, sosyal devlet.